

Rubios besatthet av det kubanska hälsovårdsbiståndet

Marco Rubios besatthet av det kubanska hälsovårdsbiståndet

Den italienska staden Cremonas tidigare borgmästare, Stefania Bonaldi, fortsätter att tala om kubanska läkare med stor beundran och tacksamhet. Invånarna i staden gör detsamma, och det gör även de i Turin. De anlände från Kuba i mars och april 2020, när de behövdes som mest: man trodde att COVID-19 skulle utplåna dem alla, då hundratals dog hemma på grund av brist på sjukvård. Nästan 100 läkare och sjuksköterskor kämpade outtröttligt mot pandemin i flera månader. Bilden som har framträtt av dem är "hjältar". Senare, när de sett deras professionalism och engagemang, undertecknade andra regioner avtal med den kubanska regeringen, särskilt Kalabrien, i södra delen av landet. I maj 2025 tjänstgjorde cirka 370 kubanska läkare i Italien.

Borgmästaren Michelle Conia och dr. Luis Enrique Pérez. Foto: Misión Medica Cubana

Stadshuset i Turin, Italien. "Tack, Kuba"

Det rika europeiska furstendömet Andorra undertecknade också ett avtal med den kubanska regeringen för att bekämpa COVID. Således anlände en kontingent på 39 yrkesverksamma i mars 2020 rekordsnabbt.

En kubansk läkarbrigad , på väg till Andorra, hälsas med applåder på Madrids internationella flygplats. Foto: embacuba

Överraskande nog godkände den franska regeringen genom dekret utplaceringen av femton kubanska läkare till Martinique, en av dess kolonier i Karibien, under tre månader för att fylla bristen på specialiserad medicinsk personal. I Frankrike såg man på TV hur kubanerna mottogs med största hopp. "För mig är detta en seger, en stor glädje", sa senator Catherine Conconne, som kämpade för det.

Nästan alla européer var förbryllade över detta oväntade och värdefulla medicinska bidrag. Denna förmåga till humanism och engagemang var okänd, eftersom mainstreampressen bara har upprepat att Kuba är en ö under en diktatur som underkuvar sitt folk.

Kuba, nästan politiskt och ekonomiskt isolerat från världen genom Washingtons beslut, skickade sina läkarbrigader av vita rockar till 38 länder för att bekämpa covid, alltid under överenskommelse mellan regeringar. I flera fall med stöd av Världshälsoorganisationen (WHO).

Den amerikanska regimen, som aldrig erbjöd några alternativ, gjorde allt för att undvika dessa avtal genom utpressning, hot och otroliga förevändningar. Samtidigt såg världen på hur världens ledande makt saknade tillräckliga resurser för att konfrontera epidemin hemma, och mer än en halv miljon människor dog i USA på grund av brist på grundläggande medicinsk vård (ännu idag orsakar viruset i genomsnitt 350 dödsfall per vecka i landet).

Under dessa svåra tider för mänskligheten nekade Donald Trump grymt Kuba möjligheten att skaffa syrgasbehållare, som desperat behövdes för att ta hand om drabbade medborgare. Ändå lyckades Kuba skapa två vacciner, som i flera fall donerades till länder utan resurser eller såldes till ett mycket lågt pris.

Detta var inte första gången som kubanska sjukvårdsbrigader reste utomlands för att tillhandahålla sina tjänster. Under kampen mot ebolaepidemin, 2014-2016, främst i Sierra Leone, Liberia och Guinea Conakry, spelade kubanska yrkesverksamma en ledande roll: nästan 200 läkare och sjuksköterskor arbetade under WHO:s överinseende. Läs detta noggrant: otroligt nog anmälde sig mer än 15 000 sjukvårdsarbetare frivilligt för att åka på detta extremt riskabla uppdrag.

Sedan början av detta århundrade har "armén av vita rockar", som vissa kallar dem, organiserade i 28 brigader, rest för att hjälpa till att lindra effekterna av 16 översvämningar, åtta orkaner, åtta jordbävningar och fyra epidemier. De har rest dit ingen annan vågar gå. Miljontals kvinnor och män på landsbygden, i djungeln, öknen eller i extrem kyla har upplevt en läkares närvaro för första gången. Detta bevisas i Pakistan, Honduras, Haiti, Jamaica, Togo, Angola, Sierra Leone, Liberia, Guinea Conakry, Ecuador, Bolivia, Brasilien, Barbados, Belize, Surinam? Listan är lång.

Mellan 2015 och 2018 sände den kubanska regeringen ut mer än 50 000 hjälparbetare (hälften av dem läkare) i 68 länder. I mars 2025 fanns det 28 729 samarbetspartners i 59 länder, några så socialt och politiskt skilda som Saudiarabien, Burkina Faso, Kap Verde, Qatar, Guatemala, Kina, Etiopien, Gambia, Mongoliet, Dominikanska republiken, Sydafrika, Turkiet, Venezuela, Vietnam och Zimbabwe. Avtalen svarar på de behov som uttryckts av de regeringar som begär deras tjänster.

Det uppskattas att mer än 600 000 kubanska sjukvårdsarbetare har genomfört uppdrag av denna typ i 165 nationer. Det första var i Algeriet, som nyligen blivit självständigt från Frankrike, 1963.

Där USA och Europa har skickat trupper, skickar Kuba läkare. Förutom att dela de få mediciner man har, som till exempel hände med Haiti. I många områden i denna lidande och hårt drabbade nation är det bara kubanska läkare som får besöka gängen.

De som inte har sett det kan söka på internet efter det där hemska fotografiet på en flicka som springer naken längs en vietnamesisk väg, gråtande, med huden bränd av den US-amerikanska militärens napalmbombningar. Det var i Havanna som hon, Kim Phuc, behandlades. USA hade inte brytt sig om henne eller de miljoner man hade bränt. Inte heller dess europeiska medbrottslingar brydde sig. Vi måste också komma ihåg att 19 000 barn fick vård på Kuba efter att ha drabbats av kärnkraftsolyckan i Tjernobyl 1986. Varken Europa, än mindre USA, var bekymrade över deras hälsa: det viktiga var att starta en mediekampanj mot den sovjetiska regeringen.

Under ett extra möte i FN:s generalförsamling om AIDS i juli 2001 erbjöd Kuba ?läkare, lärare, psykologer och andra specialister som behövs för att ge råd och samarbeta med AIDS- och andra sjukdomsförebyggande kampanjer?. De erbjöd också den utrustning och de diagnostiska kit som behövs för grundläggande AIDS-förebyggande program. Och om projektet antogs, uppgav den kubanska delegationen, ?skulle det bara kräva att det internationella samfundet tillhandahåller råvarorna till medicinerna. Kuba skulle inte göra någon vinst och skulle betala lönerna till sin personal?? Förslaget föll igenom. Det var verkligen inte i de stora transnationella läkemedelsföretagens bästa intresse. Vid den tiden var infektionsgraden på ön 0,09 %, jämfört med 0,6 % i USA.

Fram till idag har ingen regering, privat enhet eller internationell organisation lyckats strukturera ett globalt medicinskt program som ger ett effektivt och storskaligt svar till de behövande, som Kuba har gjort. Det är ett omfattande nätverk av internationellt medicinskt samarbete, med en kapacitet till utplacering som inte ens Världshälsoorganisationen (WHO) kan garantera.

Enligt färskas uppgifter har Kuba fler läkare än något annat land: nästan 8 läkare per 1 000 invånare, medan Grekland har 6,3 läkare; Österrike 5,5 läkare; Norge cirka 5,2; Spanien cirka 4,6; Italien har 4,25 läkare; och Frankrike och England har cirka 3,4 läkare per 1 000 invånare. Detta är uppgifter från Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD). Och den regim som mest attackerar det kubanska politiska och hälsovårdssystemet, USA, har bara 2,5 läkare per 1 000 invånare. Det betyder att Kuba har ungefär tre gånger fler läkare per capita än USA.

Donald Trump med "lille Marco". Ska?rmdump video NBC News

Och Kubas underbara och humana hälsovårdssystem är vad USA har arbetat för att förstöra sedan Bush Jr., och än värre har det blivit med Donald Trump-regimen. Och för att göra det har Trump lämnat fria händer. till sin utrikesminister, Marco Rubio, eftersom det verkar som att han inte behöver honom för andra internationella politiska frågor.

Rubio, vars föräldrar flydde från Kuba på grund av den fattigdom som rådde före revolutionen, var redan inne på den vägen som senator och följde den kubanskfödda extremhögerns önskemål i Florida. I den positionen blev han den främsta förespråkaren för en skärpning av blockaden mot Kuba, arkitekten bakom "maximalt tryck"-politiken under den första Trump-administrationen, vilket inkluderade återinförandet av Kuba på listan över statliga sponsorer av terrorism.

I januari 2025, som utrikesminister, tillkännagav Rubio rakt på sak sitt motstånd mot det internationella programmet för kubanska läkare. Han förstärkte sin befintliga berättelse om att det var "tvångsarbete", "exploatering" och att det "berikar" den korrupta kubanska regimen. Programmet, som han upprepade gånger påstår, är inte en form av medicinskt samarbete, utan snarare ett "missbrukssystem" där den kubanska regeringen tar betalt av de länder som tar emot dessa tjänster och betalar väldigt lite eller ingenting till läkarna, vilket utgör en "uthyrning av läkare till höga priser", nästan "en form av modernt slaveri". Han har aldrig nämnt att de pengar som den kubanska regeringen får från andra regeringar, utöver att betala de yrkesverksamma vad som överenskommits, också investeras i att upprätthålla det offentliga hälsosystemet.

Att attackera missionerna är också en del av en agenda för att försvaga Kuba politiskt. Rubio har sett deras expansion, och förmedlar

det därmed, som ett hot mot USA:s inflytande i regioner i Karibien, Latinamerika och Afrika. För att attackera dem använder han "rapporter" om påstådda kränkningar av mänskliga rättigheter och arbetsrättigheter som motiverar straffåtgärder, inte bara mot Kuba. Rubios huvudsakliga uppdrag är att misskreditera, destabilisera och förstöra en av de stora framgångar som uppnåtts genom den kubanska revolutionen.

Med lärdom av sin chef, Trump, en specialist på tillämpning av tullar, började Rubio med att hota med att återkalla inresevisum till USA och införa sanktioner mot tjänstemän från länder som deltar, eller har deltagit, i dessa program. Flera ledare från länder i Karibien (CARICOM) försvarade omedelbart anställningen av dessa läkare som en avgörande fördel för deras länder.

I en gemensam presskonferens med Jamaicas premiärminister Andrew Holness den 26 mars 2025 frågades Rubio om sin ståndpunkt och svarade: "Vi har inga problem med sjukvård eller läkare, det handlar om att följa internationella arbetsnormer och liknande." Han upprepade sedan samma tre välkända, och mycket tvivelaktiga argument.

Premiärministern, efter att ha berättat för honom att kubanska läkare har kompenserat för bristen på medicinsk personal, sa till honom: "Vi ser till att de behandlas i enlighet med våra arbetslagar och internationella standarder." Rubio, rådvill och förvirrad över vad han skulle göra, var tvungen att säga att "kanske" på Jamaica är arbetsstandarderna för kubaner "annorlunda". Han återgick sedan till attacken: "Jag tror att vi alla kan hålla med om att människohandel, oavsett om det är läkare eller lantarbetare (...) är en fruktansvärd praxis från den kubanska regimens sida (...) Men i allmänhet är det problemet med programmet."

Bortsett från talet, hoten och kraven, som han säkert kommer att kunna upprepa i sömnen, nämnde han inte de alternativ han ombads att åtgärda den medicinska bristen. Och de påminde honom om att det medicinska samarbetet mellan Jamaica och Kuba har funnits i 50 år.

Den 3 juni 2025 tillkännagav Rubio visumrestriktioner, utan att namnge specifika individer, för högt uppsatta tjänstemän från Honduras, Nicaragua, Guatemala och El Salvador som var, eller är, associerade med kubanska medicinska uppdrag. Åtgärden skulle även gälla deras familjemedlemmar. Den 13 augusti 2025 tillkännagav utrikesdepartementet visumrestriktioner för tjänstemän från afrikanska länder, Brasilien och Grenada, en karibisk önation. "Dessa åtgärder främjar ansvarsskyldighet för dem som stöder och vidmakthåller dessa exploaterande metoder" med kubanska läkare, stod det i uttalandet.

Brasiliens president Luiz Inácio Lula da Silva uttryckte sin ståndpunkt om Kuba när han försvarade programmet "Mais Medicos" (Fler läkare): "Det är viktigt för er att veta att vår relation med Kuba bygger på respekt för ett folk som har varit offer för en ekonomisk, kommersiell och finansiell blockad i mer än 60 år."

Washington anklagar Mozart Julio Tabosa Sales, sekreterare för det brasilianska hälsoministeriet, och Alberto Kleiman, en tidigare regeringstjänsteman, för att ha spelat "en roll i planeringen och genomförandet" av det medicinska programmet. Visumen för hustrun och dottern till den brasilianska hälsoministern Alexandre Padilha återkallades också. Tabosa och Kleiman arbetade i det brasilianska hälsoministeriet under den tidigare presidenten Dilma Rousseff, när tusentals kubanska läkare kom till landet för att ge medicinsk vård i avlägsna och fattiga områden. Hon betonade att "de kubanska läkarnas modell är mycket human och behandlar sjukdom inte bara som ett problem, utan också genom att förstå människan." Efter att brigaderna senare utvisats av den högerextreme presidenten Jair Bolsonaro kallade Rousseff situationen för en "nationell katastrof" som skulle lämna miljontals brasilianare utan primärvård. Och så hände det.

USAs Utrikesdepartement inkluderade tidigare medlemmar av den panamerikanska hälsoorganisationen PAHO "för deras medverkan i regimens plan för medicinska uppdrag" på Kuba. "De använde PAHO som mellanhand med den kubanska diktaturen för att genomföra programmet utan att följa brasilianska konstitutionella krav, och kringgå därmed amerikanska sanktioner mot Kuba."

Rubios kansli noterade också att vissa mexikanska tjänstemän hade underlättat närvaron av kubanska läkare sedan 2020, och deras visum skulle därför återkallas. De kubanska läkarna i Mexiko var ett beslut av dåvarande president López Obrador, som svar på bristen på läkare "orsakad av nyliberala regeringar" och för att möta efterfrågan på vård på avlägsna eller svåråtkomliga platser dit

mexikanska yrkesverksamma "inte vill åka", sa presidenten då. Som svar på Rubrarios varning om att återkalla visum för dem som främjar dessa uppdrag sa president Claudia Sheinbaum: "För det första är det inte tvångsarbete." Hon tillade att kontrakten är "lagliga, öppna och utan problem" och uppmanade USA att "samarbeta, samordna, men Mexiko underordnar sig inte. Mexiko definierar sin egen utrikespolitik."

Bland dem som "straffats" av utrikesdepartementet finns Luz Elena González Escobar (energiminister), Oliva López Arellano (tidigare hälsominister i Mexico City), Juan Antonio Ferrer Aguilar (tidigare chef för Insabi) och Jesús Antonio Garrido Ortigosa (tidigare generaldirektör för administration och finans i Sedesa).

Ungefär samtidigt förlorade Dennis Cornwall, Grenadas finansminister, alla sina amerikanska visum, liksom hans exfru. Han och flera grenadiska ledare förklarade offentligt i parlamentet att de inte hade något emot att förlora sina amerikanska visum.

För närvarande har ett land, Bahamas, sagt upp avtal med Kuba om medicinska och undervisningsuppdrag, vilket skulle kunna tolkas som en effekt av påtryckningar från Marco Rubio.

Marco Rubio är en av de många Miami-bor som är besatta av den kubanska revolutionen. Det är sant att "Lille Marco", som Trump kallar honom, kommer därifrån. Och Miami anses vara USA:s bananplantage, på grund av den groteska och våldsamma attityd med vilken kubanska kontrarevolutionärer bedriver politik. Kanske är det därför Trump gav Rubio ett slags köttben att leka med och skada det kubanska folket. Eller känner du till något som han gjort, något politiskt eller strategiskt av global dimension, som skulle förtjäna hans position?

Hernando Calvo, Venezuelanews 250826 (ZT)

Marco Rubio y su obsesión por acabar con las brigadas médicas cubanas

Stöd Kubas matsuveränitet!

Nu är Svensk-Kubanska igång med stöd till ett agroekologiskt jordbruksprojekt! Bidra du också till den kubanska visionen för matsuveränitet, starka lokalsamhällen, och hållbart jordbruk!

Svensk-Kubanska ger stöd till ett småskaligt projekt till en agroekologisk gård i Las Lajas i provinsen Cienfuegos. I första hand gäller det att kunna köpa in bevakningsutrustning. Vi behöver få ihop 150 000 kr. Vill du bidra? Sätt in valfri summa på PG 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72. Märk betalningen "agroekologi". Stort tack.